

Секція Право	
УДК 343.9:343.62	
Дата першого надходження статті до видання	2026-03-17
Дата прийняття статті до друку після рецензування	2026-04-25
Дата публікації/оприлюднення	2026-04-30

**Латентні форми насильства як детермінанта кримінальних правопорушень:
кримінологічна характеристика та напрями віктимологічної профілактики**

Волобоєв Артур Олегович

доктор філософії в галузі права, начальник відділу організації освітнього процесу, Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кропивницький, e-mail: voloboev_artyr@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0002-7138-5847>

Семенишина-Фіголь Богдана Миколаївна

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального права та кримінології факультету підготовки фахівців для підрозділів досудового розслідування, Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кропивницький, e-mail: cld@dnUvs.ukr.education, <https://orcid.org/0000-0002-0585-9944>

Анотація. У статті здійснено кримінологічну характеристику латентних форм насильства як детермінанти кримінальних правопорушень в умовах сучасних соціальних трансформацій та воєнного стану в Україні. Проаналізовано сучасні наукові уявлення про природу насильства як патерну поведінки, що не обмежується фізичними проявами, а охоплює систему контролюючих, психологічних, економічних та цифрових впливів кривдника на потерпілу особу. Розкрито зміст концепції примусового контролю (coercive control), розробленої Е. Старком, як методологічної основи розуміння латентних форм насильства. Охарактеризовано «колесо влади і контролю», розроблене Domestic Abuse Intervention Project у м. Дулут (Міннесота, США), що систематизує тактики кривдника. Здійснено аналіз цифрових форм насильства як новели у кримінологічній науці: установленого використання шпигунського програмного забезпечення (stalkerware), поширення інтимних зображень без згоди, синтетичних зображень (deepfake), кіберпереслідування. Розглянуто психологічні тактики ненасильницького домінування — газлайтинг, DARVO (заперечення — атака — підміна ролей), бомбардування любов'ю (love bombing), покарання мовчанням, формування травматичного зв'язку. Наведено посилання на Стамбульську конвенцію Ради Європи (ратифіковану Україною Законом № 2319-IX від 20.06.2022) та Бангкокські правила Організації Об'єднаних Націй (Резолюція ГА ООН 65/229 від 21.12.2010) як міжнародні стандарти, що обґрунтовують необхідність широкого тлумачення поняття насильства. Сформульовано пропозиції щодо удосконалення віктимологічної профілактики та законодавчого врахування фактору тривалого перебування в умовах систематичного домашнього насильства як обставини, що пом'якшує кримінальну відповідальність. Обґрунтовано доцільність системного впровадження кримінологічного інструментарію аналізу латентних форм насильства у діяльність органів Національної поліції України та соціальних служб.

Ключові слова: кримінологічна характеристика; детермінанти злочинності; кримінальне правопорушення; кримінальна відповідальність; домашнє насильство; віктимологічна профілактика; воєнний стан; примусовий контроль; цифрове насильство.

Latent forms of violence as a determinant of criminal offences: criminological characteristics and directions of victimological prevention**Voloboiev Arthur Olegovich**

PhD in Law, Head of the Educational Process Organization Department, Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi, e-mail: voloboiev_artyr@ukr.net,

<https://orcid.org/0000-0002-7138-5847>**Semenyshyna-Fihol Bohdana Mykolaivna**

PhD in Law, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Criminal Law and Criminology of the Faculty of Training Specialists for Pre-trial Investigation Bodies, Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi, e-mail: cld@dnuvs.ukr.education,

<https://orcid.org/0000-0002-0585-9944>

Abstract. The article provides a criminological characterisation of latent forms of violence as a determinant of criminal offences in the context of contemporary social transformations and martial law in Ukraine. Modern scholarly concepts of the nature of violence are analysed as a behavioural pattern that is not limited to physical manifestations but encompasses a system of controlling, psychological, economic, and digital influences exerted by the offender on the affected person. The concept of coercive control developed by E. Stark is examined as a methodological basis for understanding latent forms of violence. The "Power and Control Wheel" developed by the Domestic Abuse Intervention Project in Duluth (Minnesota, USA), which systematises the tactics of an offender, is characterised. An analysis of digital forms of violence is carried out as a novelty in criminological science: the use of stalkerware, the dissemination of intimate images without consent, synthetic images (deepfake), and cyberstalking. Psychological tactics of non-violent domination are examined — gaslighting, DARVO (denial — attack — reverse victim and offender), love bombing, the silent treatment, and the formation of a traumatic bond. References to the Council of Europe Istanbul Convention (ratified by Ukraine through Law No. 2319-IX of 20.06.2022) and the UN Bangkok Rules (UN GA Resolution 65/229 of 21.12.2010) are provided as international standards substantiating the necessity of a broad interpretation of the concept of violence. Proposals are formulated for the improvement of victimological prevention and the legislative consideration of the factor of prolonged exposure to systematic domestic violence as a circumstance mitigating criminal liability. The expediency of the systematic introduction of criminological tools for the analysis of latent forms of violence into the activities of the bodies of the National Police of Ukraine and social services is substantiated.

Keywords: criminological characteristics; determinants of criminality; criminal offence; criminal liability; domestic violence; victimological prevention; martial law; coercive control; digital violence.

Постановка проблеми. Насильство залишається одним зі стійких проявів суспільно небезпечної поведінки і водночас однією з найпотужніших детермінант кримінальних правопорушень в Україні. У сучасній кримінологічній науці насильство розглядається не лише як окремий епізод заподіяння тілесних ушкоджень, а як патерн поведінки, що поєднує фізичні, психологічні, економічні та цифрові тактики впливу кривдника на потерпілу особу. Ця тенденція особливо рельєфно проявилася в Україні в умовах повномасштабної збройної агресії російської федерації, яка розпочалася 24 лютого 2022 року та зумовила появу якісно нових кримінологічних викликів — від розширення кола віктимізованих груп унаслідок вимушеного переміщення та втрати

близьких до появи нехарактерних раніше форм кримінальних правопорушень, що вчиняються особами, які тривалий час зазнавали домашнього насильства.

Особливість сучасного етапу розвитку кримінологічної доктрини полягає в тому, що традиційне ототожнення насильства з фізичним компонентом поступається місцем розширеному, патерн-орієнтованому розумінню. У цьому контексті дедалі більшої актуальності набуває кримінологічне дослідження таких форм негативного впливу, як примусовий контроль (coercive control), цифрове насильство (stalkerware, поширення інтимних зображень без згоди, deepfake, кіберпереслідування), а також психологічні тактики домінування (газлайтинг, DARVO, бомбардування любов'ю, покарання мовчанням). Усі ці прояви об'єднані спільною ознакою — вони здатні створювати та підтримувати стан перманентної залежності потерпілої особи від кривдника та формувати ґрунт для подальшого вчинення кримінальних правопорушень як з боку самого кривдника, так і з боку особи, що зазнає тривалого насильницького впливу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Кримінологічні аспекти насильства, його детермінанти та запобігання йому досліджувалися у працях О. М. Бандурки, В. В. Голіни, О. М. Джужі, А. П. Закалюка, О. М. Костенка, О. М. Литвинова, А. М. Удода, В. І. Шакуна та інших вітчизняних учених. Окремі аспекти кримінально-правового реагування на насильницькі прояви висвітлювалися в колективній монографії, присвяченій протидії кримінальним правопорушенням Національною поліцією в особливий період [1]. Методологічні засади розуміння насильства як патерну поведінки закладено у праці Е. Старка [2], а апробованим інструментом кримінологічного аналізу насильницької поведінки є модель, розроблена Domestic Abuse Intervention Project [3].

Водночас сучасний концептуальний апарат, який використовується у міжнародній кримінологічній науці для опису латентних форм насильства (зокрема концепція примусового контролю, модель Дулут, типологія цифрового насильства), залишається недостатньо інтегрованим у вітчизняну кримінологічну доктрину, попри те, що положення Стамбульської конвенції Ради Європи [4] та Бангкокських правил Організації Об'єднаних Націй [5] прямо орієнтують держави-учасниці на широке тлумачення поняття насильства.

Мета статті – здійснити кримінологічну характеристику насильства як детермінанти кримінальних правопорушень з урахуванням сучасних концепцій патерн-орієнтованого аналізу; проаналізувати міжнародний досвід запобігання насильству у домашніх відносинах та сформулювати науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення віктимологічної профілактики в Україні.

Виклад основного матеріалу. Сучасна кримінологічна доктрина розглядає насильство як багаторівневе соціальне явище, у структурі якого виокремлюють: 1) фізичну складову (заподіяння тілесних ушкоджень, побої, мордування, статеве насильство); 2) психологічну складову (систематичне приниження, погрози, ізоляція, контроль за поведінкою потерпілої особи); 3) економічну складову (обмеження доступу до фінансових ресурсів, формування фінансової залежності, накопичення боргів на ім'я потерпілої особи); 4) цифрову складову (використання інформаційних технологій для здійснення тиску, переслідування, знецінення). У кримінологічному відношенні значення мають не стільки окремі епізоди, скільки сталий патерн поведінки кривдника.

Методологічною основою сучасного розуміння насильства як патерну поведінки виступає концепція примусового контролю (coercive control), розроблена у праці Е. Старка «Coercive Control: How Men Entrap Women in Personal Life», виданій 2007 року видавництвом Oxford University Press [2]. Е. Старк обґрунтував, що низка форм насильницької поведінки у домашніх відносинах є не сукупністю окремих епізодів, а системною стратегією встановлення кривдником контролю над потерпілою особою.

Складовими цієї стратегії є: ізоляція (розрив соціальних зв'язків потерпілої особи з найближчим оточенням); моніторинг (спостереження за переміщенням, листуванням, фінансовими операціями); ресурсне позбавлення (обмеження доступу до коштів, документів, особистого майна); деградація (систематичне приниження, формування у потерпілої особи стійкого переконання у власній неповноцінності); санкціонування (застосування покарань за «порушення правил», встановлених кривдником).

У кримінологічному вимірі важливо те, що окремі дії кривдника, розглянуті ізольовано, можуть мати цілком легальний характер (наприклад, перевірка телефону потерпілої особи або контроль спільних витрат). Кримінологічно значущим є саме патерн поведінки, який у своїй сукупності спрямований на придушення волі потерпілої особи. Із цього погляду концепція примусового контролю має не лише доктринальне, а й прикладне значення для кримінологічного прогнозування та віктимологічної профілактики.

Систематизованим інструментом кримінологічного аналізу насильницької поведінки виступає «колесо влади і контролю» (Power and Control Wheel), розроблене у 1980-х роках Domestic Abuse Intervention Project (DAIP) у м. Дулут (штат Міннесота, США) [3]. Модель була впроваджена у практичну діяльність 1984 року і поклала початок цілому напряму кримінологічної та профілактичної роботи, відомому як модель Дулут (Duluth Model). У центрі моделі — мотив кривдника на встановлення влади і контролю над потерпілою особою. Сектори «колеса» позначають типові тактики такого впливу: залякування, емоційне знецінення, ізоляція, мінімізація і заперечення, використання дітей як засобу тиску, посилення на «привілей» (зокрема — статус глави сім'ї), економічний тиск, примус і погрози. Модель Дулут отримала широке міжнародне визнання та була адаптована у системах запобігання насильству багатьох країн (Канада, Австралія, Нова Зеландія, окремі держави Європи).

Кримінологічно значущим явищем останніх років стало формування нової категорії — цифрового насильства. До кримінологічно значущих цифрових форм насильства слід відносити: 1) використання шпигунського програмного забезпечення (stalkerware) — приховане встановлення кривдником на пристрої потерпілої особи програм, що дозволяють отримувати геолокацію, листування, фотозображення; 2) поширення інтимних зображень без згоди (image-based abuse) — несанкціоноване розповсюдження фото- чи відеоматеріалів інтимного характеру з метою тиску, шантажу або помсти; 3) створення синтетичних зображень (deepfake) — генерування піддробленого порнографічного або компрометуючого контенту із застосуванням технологій штучного інтелекту; 4) кіберпереслідування (cyberstalking) — створення фейкових облікових записів, поширення персональних даних потерпілої особи в мережі, систематичні погрози та переслідування з використанням засобів електронних комунікацій.

Цифрове насильство характеризується низкою кримінологічно значущих особливостей: відсутністю безпосереднього фізичного контакту між кривдником і потерпілою особою; високою латентністю; складністю процесуального доказування; транснаціональним характером (кривдник і потерпіла особа можуть перебувати у різних юрисдикціях); тісним переплетенням з іншими формами насильства. Зазначене зумовлює потребу комплексного кримінологічного підходу до запобігання цифровому насильству, який поєднував би заходи правового, технічного, просвітницького та віктимологічного характеру.

Окремої кримінологічної уваги потребують психологічні тактики, які кривдник застосовує для встановлення та утримання контролю без застосування фізичного насильства. До них належать: газлайтинг — систематичне заперечення кривдником реальності пережитого потерпілою особою досвіду («цього не було», «тобі здалося») з

метою формування у потерпілої особи сумнівів у власному сприйнятті; DARVO (Deny, Attack, Reverse Victim and Offender) — стратегія, за якої кривдник у відповідь на викриття власної поведінки спочатку заперечує її, потім переходить до атаки і нарешті інвертує ролі, представляючи себе постраждалою стороною; бомбардування любов'ю (love bombing) — циклічна тактика чергування періодів надмірної уваги, знецінення та емоційного «викидання»; покарання мовчанням (silent treatment) — систематичне ігнорування потерпілої особи упродовж тривалого часу як засіб емоційного тиску; формування травматичного зв'язку (trauma bond) — емоційне прив'язання потерпілої особи до кривдника через чергування «покарання» і «нагороди».

У кримінологічній перспективі усі зазначені тактики є гендерно нейтральними: вони можуть застосовуватися як кривдником-чоловіком, так і кривдницею-жінкою, у будь-якому типі домашніх відносин. Ця обставина має принципове значення для організації віктимологічної профілактики, оскільки стереотипне уявлення про «типову жертву» створює ризик неефективного реагування з боку органів Національної поліції, органів пробації та соціальних служб.

Засадничими міжнародно-правовими актами у сфері запобігання насильству у домашніх відносинах виступають Бангкокські правила, прийняті Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 65/229 від 21 грудня 2010 року, та Стамбульська конвенція Ради Європи 2011 року. Бангкокські правила [5] закладають мінімальні стандарти поведінки з особами, що відбувають покарання, з урахуванням специфіки тривалого досвіду насильства, який цей контингент часто пережив до вчинення кримінального правопорушення. Стандарти передбачають пріоритет некастодіальних заходів, індивідуалізовані плани ресоціалізації та обов'язкове оцінювання потреб у психосоціальній підтримці.

Стамбульська конвенція Ради Європи (Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами від 11.05.2011) ратифікована Україною Законом № 2319-IX від 20.06.2022 та набула чинності для України 1 листопада 2022 року [5]. Конвенція встановлює комплексну систему зобов'язань держав-учасниць у сфері запобігання, захисту, переслідування та координованої політики щодо насильства у домашніх відносинах. Принциповим є те, що норми Конвенції захищають усіх осіб, які зазнали насильства, незалежно від статі, віку, сімейного стану — як у мирний час, так і в умовах збройного конфлікту. Це положення має особливе значення для України з огляду на воєнний стан і необхідність забезпечити дієвий захист усіх категорій постраждалих осіб.

Воєнний стан, що триває в Україні з 24 лютого 2022 року, суттєво трансформував кримінологічний ландшафт насильницької злочинності. На загальносоціальному рівні з'явилися нові криміногенні чинники воєнного походження — масове вимушене переміщення, втрата годувальників, психотравматичний досвід обстрілів, руйнування звичних соціальних зв'язків. На спеціально-кримінологічному рівні виникла потреба реагувати на нові форми кримінальних правопорушень, зокрема на кримінальні правопорушення проти основ національної безпеки України, у тому числі колабораційну діяльність (стаття 111-1 Кримінального кодексу України) [6]. На індивідуально-профілактичному рівні значно зросла кількість осіб, які потребують комплексного віктимологічного супроводу: постраждалих від обстрілів, втрати близьких, перебування у полоні, переміщення з окупованих територій.

У контексті насильства у домашніх відносинах воєнний стан призвів до низки специфічних детермінант: посилення психотравматичного досвіду в осіб, що повертаються із зони бойових дій; зростання навантаження на систему пробації та соціальних служб; зменшення доступу до спеціалізованих центрів підтримки в окупованих та прифронтових регіонах; ускладнення процесуального доказування у

зв'язку з міграційними процесами та переміщенням учасників провадження. Ці чинники зумовлюють необхідність системного оновлення підходів до віктимологічної профілактики, у тому числі — врахування положень Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 07.12.2017 № 2229-VIII [7] у нових кримінологічних реаліях.

Аналіз кримінологічної характеристики насильства як детермінанти кримінальних правопорушень дозволяє сформулювати такі пропозиції щодо вдосконалення законодавства та правозастосовної практики:

1. Доповнити статтю 66 Кримінального кодексу України нормою, за якою вчинення кримінального правопорушення внаслідок тривалого перебування в умовах систематичного домашнього насильства визнається обставиною, що пом'якшує кримінальну відповідальність. Зазначена пропозиція кореспондує з підходами Стамбульської конвенції [4] та практикою європейських країн.

2. Передбачити у Кримінальному кодексі України нову статтю або доповнити статтю 126-1 (домашнє насильство) положеннями, які прямо охоплюють цифрові форми насильства (поширення інтимних зображень без згоди, кіберпереслідування, установлення шпигунського програмного забезпечення на пристрої потерпілої особи), що відповідатиме положенням Стамбульської конвенції [4].

3. Запровадити у системі службової підготовки працівників органів Національної поліції України (стаття 73 Закону України «Про Національну поліцію» [8]), органів пробації та соціальних служб обов'язковий компонент з кримінологічної характеристики латентних форм насильства (примусовий контроль, цифрове насильство, психологічні тактики домінування) із застосуванням «колеса влади і контролю» як аналітичного інструмента.

4. Розширити перелік об'єктів індивідуально-профілактичної та віктимологічної роботи з урахуванням нових категорій осіб, що потребують такого втручання внаслідок воєнного стану: внутрішньо переміщені особи; особи, які повертаються із зони бойових дій; особи, які пережили психотравматичний досвід обстрілів та полону; особи, які перебувають або перебували в умовах сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом.

5. Забезпечити імплементацію стандартів Стамбульської конвенції [4] у частині широкого тлумачення поняття насильства у домашніх відносинах, що охоплює фізичну, психологічну, економічну та цифрову складові, у нормотворчу та правозастосовну практику.

Висновки. Здійснено кримінологічну характеристику насильства як детермінанти кримінальних правопорушень в умовах сучасних соціальних трансформацій та воєнного стану в Україні. Установлено, що сучасна кримінологічна доктрина розглядає насильство не лише як окремий епізод, а як патерн поведінки, що поєднує фізичну, психологічну, економічну та цифрову складові. Методологічну основу патерн-орієнтованого аналізу становить концепція примусового контролю Е. Старка та модель Дулут (Domestic Abuse Intervention Project, США), які отримали міжнародне визнання як аналітичні інструменти кримінологічного дослідження насильницької поведінки.

Кримінологічно значущою новелою є цифрове насильство (stalkerware, поширення інтимних зображень без згоди, deepfake, кіберпереслідування), що характеризується високою латентністю, складністю процесуального доказування та транснаціональним характером. Окремої кримінологічної уваги потребують психологічні тактики ненасильницького домінування (газлайтинг, DARVO,

бомбардування любов'ю, покарання мовчанням, формування травматичного зв'язку), які є гендерно нейтральними і можуть застосовуватися кривдниками будь-якої статі.

Міжнародні стандарти (Стамбульська конвенція Ради Європи, Бангкокські правила Організації Об'єднаних Націй) обґрунтовують необхідність широкого тлумачення поняття насильства у домашніх відносинах, що охоплює фізичну, психологічну, економічну та цифрову складові. Це тлумачення має знайти послідовне відображення у нормотворчій та правозастосовній практиці України з урахуванням специфіки воєнного стану.

Сформульовано пропозиції щодо вдосконалення законодавства та правозастосовної практики, які охоплюють: визнання тривалого перебування в умовах систематичного домашнього насильства обставиною, що пом'якшує кримінальну відповідальність (доповнення статті 66 Кримінального кодексу України); доповнення статті 126-1 Кримінального кодексу України положеннями щодо цифрових форм насильства; формування у системі службової підготовки компонента з кримінологічної характеристики латентних форм насильства; розширення кола об'єктів віктимологічної профілактики з урахуванням специфіки воєнного стану; імплементацію стандартів Стамбульської конвенції щодо широкого тлумачення поняття насильства.

Перспективи подальших наукових розвідок у цьому напрямі полягають у розробленні методики кримінологічного оцінювання ризиків рецидиву насильницької поведінки на основі патерн-орієнтованого аналізу, а також у дослідженні кримінологічних особливостей цифрового насильства як новели вітчизняного та зарубіжного кримінального законодавства.

Література:

1. Протидія кримінальним правопорушенням Національною поліцією в особливий період : колективна монографія / А. Ф. Волобуєв, А. О. Волобоев, С. А. Германов, А. В. Крушеницький, О. В. Одерій, С. П. Пекарський, А. М. Удод ; за заг. ред. О. В. Ковальнової. Київ : Алерта, 2024. 298 с.

2. Stark E. Coercive Control: How Men Entrap Women in Personal Life. New York : Oxford University Press, 2007. 452 p.

3. Power and Control Wheel : material developed by Domestic Abuse Intervention Project. Duluth, Minnesota, USA. URL: <https://www.theduluthmodel.org/wheels/> (дата звернення: 12.04.2026).

4. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами від 11.05.2011 : ратифікована Законом України від 20.06.2022 № 2319-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_001-11#Text (дата звернення: 12.04.2026).

5. United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-custodial Measures for Women Offenders (the Bangkok Rules) : Resolution adopted by the General Assembly of the United Nations 65/229 of 21 December 2010. UN Doc. A/RES/65/229. URL: https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Bangkok_Rules_ENG_22032015.pdf (дата звернення: 12.04.2026).

6. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 12.04.2026).

7. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> (дата звернення: 12.04.2026).

8. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 12.04.2026).

References:

1. Volobuiev, A. F., Voloboiev, A. O., Hermanov, S. A., Krushenytskyi, A. V., Oderii, O. V., Pekarskyi, S. P., & Udod, A. M. (2024). *Protydiia kryminalnym pravoporushenniam Natsionalnoiu politsiieiu v osoblyvnyi period: kolektyvna monohrafiia* [Counteraction to criminal offences by the National Police in a special period: collective monograph] / O. V. Kovalova (Ed.). Kyiv: Alerta. 298 p. [in Ukrainian].

2. Stark, E. (2007). *Coercive Control: How Men Entrap Women in Personal Life*. New York: Oxford University Press. 452 p. [in English].

3. Power and Control Wheel: material developed by Domestic Abuse Intervention Project. Duluth, Minnesota, USA. Retrieved from <https://www.theduluthmodel.org/wheels/> [in English].

4. Konventsiiia Rady Yevropy pro zapobihannia nasyilstvu stosovno zhinok i domashnomu nasyilstvu ta borotbu iz tsymy yavyshchamy vid 11.05.2011: ratyfikovana Zakonom Ukrainy vid 20.06.2022 № 2319-IX [Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence of 11.05.2011: ratified by Law of Ukraine of 20.06.2022 No. 2319-IX]. (2022). Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_001-11#Text [in Ukrainian].

5. United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-custodial Measures for Women Offenders (the Bangkok Rules): Resolution adopted by the General Assembly of the United Nations 65/229 of 21 December 2010. (2010). UN Doc. A/RES/65/229. Retrieved from https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Bangkok_Rules_ENG_22032015.pdf [in English].

6. Kryminalnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 05.04.2001 № 2341-III [Criminal Code of Ukraine: Law of Ukraine of 05.04.2001 No. 2341-III]. (2001). Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> [in Ukrainian].

7. Pro zapobihannia ta protydiuu domashnomu nasyilstvu: Zakon Ukrainy vid 07.12.2017 № 2229-VIII [On Preventing and Combating Domestic Violence: Law of Ukraine of 07.12.2017 No. 2229-VIII]. (2017). Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> [in Ukrainian].

8. Pro Natsionalnu politsiiu: Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 № 580-VIII [On the National Police: Law of Ukraine of 02.07.2015 No. 580-VIII]. (2015). Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> [in Ukrainian].